

ΚΡΑΤΙΚΗ
ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΠΑΡΕ ΕΦΗ ΖΑΡΑΤΟΥΣΤΡΑ

ΣΕ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Υπό την εποπτεία του ΥΠ.ΠΟ.Α.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Υπουργείο Πολιτισμού & Αθλητισμού

Η Κ.Ο.Θ. επιχορηγείται και
εποπτεύεται από το ΥΠ.Π.Ο.Α.

Υπό την εποπτεία του ΥΠ.Π.Ο.Α.

Διευθύντρια Κ.Ο.Θ.
Ζωή Τσόκανου

Αν. Διοικητική Διευθύντρια
Χρυσή Γκαρίπη

**Ειδικό Ταμείο Οργάνωσης Συναυλιών
(Ε.Τ.Ο.Σ.) της Κ.Ο.Θ.**

Πρόεδρος
Ούβε Μάτσκε

Αντιπρόεδρος
Δημήτριος Χανδράκης

Μέλη
Ελευθερία Παπαδημητρίου

Χαράλαμπος Χειμαριός
Μιχαήλ Νηστικιάκης

www.tssso.gr

Ακούτε κάθε Τρίτη **18:00-18:30** την εκπομπή
Η Κ.Ο.Θ. ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΑ
με τον **Θανάση Γωγάδη**,
από τον **9,58 fm** και το **Γ' Πρόγραμμα**

ΧΟΡΗΓΟΙ ΦΙΛΟΞΕΝΙΑΣ

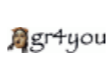

MEDITERRANEAN PALACE
THE LUXURY HOTELS

GRAND HOTEL PALACE
THE LUXURY HOTELS

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

29.03.19

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

**ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ**

ΩΡΑ ΕΝΑΡΞΗΣ 21.00

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Διεύθυνση Ορχήστρας: **Marcus Bosch**

Πιάνο: **Yilei Hao**

**ΤΑΔΕ ΕΦΗ
ΖΑΡΑΤΟΥΣΤΡΑ**

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Βόλφγκανγκ Αμαντέους Μότσαρτ (1756-1791):

Κοντσέρτο για πιάνο και ορχήστρα αρ.20
σε ρε ελάσσονα, KV 466

32'

ΔΙΑΛΕΙΜΜΑ

Ρίχαρντ Στράους (1864-1949):

‘Τάδε Έφη Ζαρατούστρα’ συμφωνικό ποίημα
για μεγάλη ορχήστρα, έργο 30

34'

WOLFGANG AMADEUS MOZART (1756-1791):

ΚΟΝΤΣΕΡΤΟ ΓΙΑ ΠΙΑΝΟ ΚΑΙ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΑΡ.20 ΣΕ ΡΕ ΕΛΑΣΣΟΝΑ, KV 466

I. ALLEGRO

II. ROMANCE

III. RONDO, ALLEGRO ASSAI

Το 'Κοντσέρτο για πιάνο αρ.20 σε ρε ελάσσονα, KV 466' είναι πιθανότατα το δημοφιλέστερο από τα 23 συνολικά κοντσέρτα για πιάνο του Μότσαρτ. Η πρεμιέρα του πραγματοποιήθηκε στη Βιέννη τον Φλεβάρη του 1795, με τον ίδιο το συνθέτη ως σολίστ. Το έργο στο σύνολό του είναι σκοτεινό, δραματικό και γεμάτο πάθος. Ο Μότσαρτ προσθέτει πρωτόγνωρο, για την εποχή, συναισθηματικό πλούτο στην κλασική του τελειότητα, προαναγγέλλοντας με αυτό τον τρόπο τον ρομαντισμό του μέλλοντος.

Το κοντσέρτο εξελίσσεται σε τρία μέρη, ξεκινώντας με ένα εκτεταμένο σκοτεινό αλέγκρο. Η ορχήστρα εισάγει με δραματικό τρόπο το αρχικό θέμα, παραδίδοντας ακολούθως τη σκυτάλη στο πιάνο, το οποίο εμφανίζεται με μία ήπια μελωδία χωρίς τη συνοδεία της ορχήστρας. Ποτέ πριν η σχέση ορχήστρας και σολίστ δεν ήταν τόσο τεταμένη και περίπλοκη εξαρχής και αυτό εντείνει την τραγικότητα της ατμόσφαιρας. Ένα σχετικά φωτεινότερο θέμα ακολουθεί, το οποίο δεν απέχει όμως πολύ από τη γενικότερη δύσθυμη διάθεση του πρώτου. Τα τύμπανα αυξάνουν την ένταση κατά τη διάρκεια της κόντας και το πρώτο μέρος ολοκληρώνεται με μία καντέντσα, χωρίς τον αναμενόμενο ενθουσιασμό ενός κλεισίματος, αλλά με τρόπο που παραπέμπει σε εξάντληση μετά από ασυνήθιστα επίπονη προσπάθεια. Η άβολη σχέση αλληλεπίδρασης ορχήστρας και πιάνου που χτίστηκε ως εδώ, έχει καταλήξει προσωρινά σε ανακωχή, μετά την (εξαιτίας αυτής) κορύφωση του δράματος.

Το δεύτερο μέρος είναι μία γαλήνια λυρική ρομάντζα που ξεκινά με ένα φλογερό μελωδικό θέμα του πιάνου, το οποίο παίζει χωρίς συνοδεία φέρνοντας μία προσωρινή ανακούφιση, χωρίς όμως να εγκαταλείπει τελείως την τραγική διάθεση, την οποία και υπενθυμίζει διαρκώς. Η ορχήστρα και το πιάνο άλλοτε αλληλοσυγκρούονται περνώντας ο

ένας τα όρια του άλλου και άλλοτε αλληλοϋποστηρίζονται συμπληρώνοντας τις φράσεις τους. Από το δεύτερο μέρος απουσιάζουν εντελώς οι τρομπέτες και τα τύμπανα, με αποτέλεσμα να επικρατεί μία σαγηνευτική ηρεμία. Αυτό το συναίσθημα γαλήνης και αρμονίας δεν αργεί να δώσει τη θέση του σε μία καταιγίδα, που εισβάλλει ξαφνικά με ένα θορυβώδες και ανήσυχο θέμα, το οποίο καταλήγει μυστηριωδώς σε ένα φωτεινό και ντελικάτο αρπέτζιο, σβήνοντας σταδιακά σε ένα ψίθυρο.

Το φινάλε είναι ένα παθιασμένο ροντό που ξεκινά με ένα επιτακτικό σόλο του πιάνου, στο οποίο απαντά η ορχήστρα, σχεδόν εξαγριωμένη, με θορυβώδεις φανφάρες. Το πιάνο ανταποκρίνεται με σκοτεινή διάθεση σκορπώντας γύρω του ανησυχία και ακολουθούν διάφορες συναισθηματικές διακυμάνσεις. Μετά την καντέντσα η γενικότερη διάθεση γίνεται αισιόδοξη και χαρούμενη, μέσω μίας μελωδίας που εισάγουν τα χάλκινα και τα όμποε, πριν την παραδώσουν στο πιάνο. Το κοντσέρτο ολοκληρώνεται αισιόδοξα, αλλά με συγκρατημένο ενθουσιασμό και τη λαμπρότητα, όχι μίας ζεστής καλοκαιρινής λιακάδας, αλλά ενός χειμωνιάτικου ήλιου που σκορπά μία παγωμένη υπόλευκη λάμψη.

Η ρήση του σπουδαίου μουσικολόγου και μελετητή του έργου του Μότσαρτ Alfred Einstein (1880-1952) για τα κοντσέρτα του ιδιοφυούς συνθέτη πως 'δεν είναι δυνατή καμία βελτίωσή τους, γιατί η τελειότητα δεν επιδέχεται βελτιώσεις' ισχύει στο έπακρο για το συγκεκριμένο κοντσέρτο, το οποίο ένας άλλος σπουδαίος μουσικολόγος, ο Charles Rosen (1927-2012), χαρακτήρισε ως 'μυθικό έργο τέχνης'.

RICHARD STRAUSS (1864-1949):

‘ΤΑΔΕ ΕΦΗ ΖΑΡΑΤΟΥΣΤΡΑ’ ΣΥΜΦΩΝΙΚΟ ΠΟΙΗΜΑ ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ, ΕΡΓΟ 30

1. EINLEITUNG, ODER SONNENAUFANG (ΕΙΣΑΓΩΓΗ, Ή Η ΑΥΓΗ)
2. VON DEN HINTERWELTLERN (ΑΥΤΩΝ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΡΥΜΜΕΝΟ ΚΟΣΜΟ)
3. VON DER GROSSEN SEHNSUCHT (ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΠΙΘΥΜΙΑΣ)
4. VON DEN FREUDEN UND LEIDENSCHAFTEN (ΤΩΝ ΑΠΟΛΛΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΑΘΩΝ)
5. DAS GRABLIED (ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΤΑΦΟΥ)
6. VON DER WISSENSCHAFT (ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΜΑΘΗΣΗΣ)
7. DER GENESENDE (Ο ΑΝΑΡΡΩΝΥΩΝ)
8. DAS TANZLIED (ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΧΟΡΟΥ)
9. NACHTWANDLERLIED (ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΝΥΧΤΕΡΙΝΟΥ ΠΕΡΙΠΛΑΝΩΜΕΝΟΥ)

Ο Ρίχαρντ Στράους έγραψε το συμφωνικό ποίημα 'Τάδε Έφη Ζαρατούστρα' εμπνευσμένος από την ομώνυμη φιλοσοφική νουβέλα του Νίτσε. Το έργο αποτελείται από εννέα μέρη, με τίτλους παρμένους από αντίστοιχα κεφάλαια του βιβλίου, που επιλέχτηκαν γιατί αναδεικνύουν, κατά την άποψη του Στράους, τις σημαντικότερες στιγμές του φιλοσοφικού ταξιδιού του Ζαρατούστρα. Για να διαμορφώσει όμως ένα συμφωνικά ενοποιημένο ποίημα, χρειάστηκε να αλλάξει τη σειρά τους.

Ο συνθέτης, σύμφωνα με τα λεγόμενά του, δεν επιθυμεί να διηγηθεί την ιστορία με τη μουσική του, ούτε να γράψει 'φιλοσοφική μουσική', αλλά να καταθέσει το προσωπικό του σχόλιο πάνω στο σημαντικό αυτό έργο του Νίτσε τονίζοντας παράλληλα την αισιόδοξη των ανθρώπων της γενιάς του μπροστά στην επερχόμενη αυγή του 20ου αιώνα. Ο Στράους έχει σκοπό να περιγράψει «την εξέλιξη του ανθρώπινου είδους, ξεκινώντας από τις ρίζες του, περνώντας από τις διάφορες φάσεις ανάπτυξής του (θεολογικές και επιστημονικές) και καταλήγοντας στον Υπεράνθρωπο του Νίτσε».

Όταν ολοκλήρωσε το έργο θέλησε να προσθέσει τον υπότιτλο «συμφωνική αισιόδοξη σε φόρμα fin de siècle, αφιερωμένο στον 20ο αιώνα». Τελικά χρησιμοποίησε στην παρτιτούρα τον πρόλογο του Ζαρατούστρα του Νίτσε, ενώ τα διάφορα προγράμματα που πρότεινε κατά καιρούς για τη σύνθεση πυροδοτούσαν διαρκώς νέες αντιπαραθέσεις. Η πρεμιέρα του έργου έγινε το Νοέμβριο του 1896 στην Φρανκφούρτη με τον

ίδιο τον Στράους στο πόντιουμ.

Όλη η σύνθεση βασίζεται στην αντιπαράθεση δύο τονικοτήτων, της σι μείζονας που αντιπροσωπεύει την ανθρωπότητα και της ντο μείζονας που αντιπροσωπεύει το σύμπαν. Ο Ζαρατούστρα συμβολίζει την ελευθερία του ατόμου που προηγείται της εποχής του.

Η 'Εισαγωγή, ή η Αυγή' ξεκινά με μία χαρακτηριστική φανφάρα της τρομπέτας, που συμβολίζει την άνοδο του φωτός. Όπως γράφει ο Στράους στο πρόγραμμα της πρεμιέρας: «Πρώτο μέρος: Ανατολή. Ο άνθρωπος νιώθει τη δύναμη του Θεού». Ο συνθέτης προσθέτει μέχρι και εκκλησιαστικό όργανο, για να ενισχύσει τη λαμπρότητα και τη μεγαλοπρέπεια της εισαγωγής. Η τρομπέτα εισάγει το θέμα της Φύσης. Ο Ζαρατούστρα αφήνει τη μοναξιά του στο βουνό και αποφασίζει να κατεβεί στον κόσμο για να μοιραστεί τη σοφία του.

Το μέρος 'Αυτών από τον Κρυμμένο Κόσμο' ξεκινά με τα τσέλα, τα κοντραμπάσα και το εκκλησιαστικό όργανο, πριν εξελιχτεί με λυρικά περάσματα και σκοτεινές παρεμβάσεις, που αναφέρονται σε όσους βρίσκονται σε αμφιβολία και βρίσκουν καταφύγιο στην πίστη, όταν τους εγκαταλείπει ο νους. Σε αυτό το σημείο τα κόρνα παρουσιάζουν το θέμα του 'Πιστεύω' της Θείας Λειτουργίας. Πριν όμως παρασυρθεί ο ακροατής από τη γοητεία της μουσικής, ο Στράους ανεβάζει την ένταση σε βαθμό παρωδίας. «Ο άνθρωπος συνεχίζει να επιθυμεί. Βυθίζεται στο πάθος και δεν μπορεί να ειρνεύσει».

Τα δύο επόμενα μέρη χαρακτηρίζονται από πολύχρωμα μοτίβα που παραπέμπουν σε διάφορες συναισθηματικές μεταπτώσεις. Στο μέρος **‘Της Μεγάλης Επιθυμίας’** μία αυστηρή φούγκα παρουσιάζει με στόμφο την ‘Επιστήμη’, μέσω της οποίας ο άνθρωπος προσπαθεί να αντιμετωπίσει την ατελή του φύση. Τελικά όμως την παρωδεί και αυτή ο συνθέτης. «Στρέφεται στην Επιστήμη προσπαθώντας μάταια να λύσει τα προβλήματά του». Η θρησκευτική μουσική χρησιμοποιείται ξανά, με σκοπό αυτή τη φορά να τονιστεί η αντίθεση, ενώ κυριαρχεί ένα τραγικό πάθος.

Στο μέρος **‘Των Απολαύσεων και των Παθών’** κυριαρχούν διονυσιακοί χοροί και ερωτικές απολαύσεις. «Καθώς ακούγονται αυτοί οι ευχάριστοι χοροί, η ψυχή του ατόμου ανεβαίνει στον ουρανό, ενώ ο κόσμος βυθίζεται μακριά του». Στις διάφορες αντιπαραθέσεις που προέκυψαν, ο Στράους απάντησε προσθέτοντας στην παρτιτούρα τους αρχικούς στίχους του Νίτσε από την ‘Ωδή στον Ήλιο’ καταλήγοντας σε μία προτροπή: «Για πολύ καιρό ονειρευόμασταν τη μουσική. Ας ξυπνήσουμε πλέον. Περιπλανηθήκαμε στο σκοτάδι. Ας περπατήσουμε πλέον στο φως της ημέρας».

Η ένταση χάνεται σταδιακά και έρχεται η ηρεμία της νύχτας. Η ελεγειακή μουσική ενισχύει το **‘Τραγούδι του Τάφου’** του Ζαρατούστρα, όπου ο προφήτης επιπλήττει την ανθρωπότητα για τις αυταπάτες της.

Στο μέρος της **‘Επιστήμης και της Μάθησης’** υποδηλώνεται ότι και η αναζήτηση της Επιστήμης και της Μάθησης, όπως και της Θρησκείας λίγο πριν, αποτελούν μία ακόμη ισχυρή πηγή ψευδαίσθησης. Ο Στράους τα περιγράφει όλα αυτά χρησιμοποιώντας και τους δώδεκα φθόγγους της χρωματικής κλίμακας.

Στο μέρος **‘Ο Αναρρωνύων’** ο Ζαρατούστρα έχει καταρρεύσει από εξάντληση, αλλά σταδιακά αναρρώνει. Ο Στράους επαναφέρει το αρχικό μοτίβο της ανατολής για να υποδηλώσει την ανάρρωση, ενώ ολοκληρώνει με μία εντυπωσιακή συγχορδία της ορχήστρας για να καταδείξει την επάνοδο του πρότερου μεγαλείου. Παράλληλα αναφέρεται στην κάθε κάθαρση κάθε αμαρτωλού, που λάμπει πλέον από το φως του ήλιου.

Το επόμενο μέρος ξεκινά με μία μακρά παύση, η οποία υποδηλώνει την ανθρωπότητα που βρίσκεται παγιδευμένη, αλλά

σταδιακά αφυπνίζεται και το γεγονός αυτό περιγράφεται γλαφυρά μέσα από τους ήχους της ορχήστρας. Ο προφήτης του Νίτσε κηρύττει τον Υπεράνθρωπο με το **‘Τραγούδι του Χορού’**, όπου κυριαρχεί ένα υπέροχο σόλο του βιολιού, που συμβολίζει τη Δύναμη της Ζωής. Η αμφιλεγόμενη αναφορά στο βαλς για την απεικόνιση της νιτσεϊκής ανθρώπινης ευτυχίας έχει μάλλον στοιχεία ειρωνείας, ενώ γίνεται και ως φόρος τιμής στο συνεπώνυμο του Γιόχαν το νεότερο, τον ‘βασιλιά των βαλς’, όχι χωρίς αίσθηση του χιούμορ από την πλευρά του Ρίχαρντ.

Στο **‘Τραγούδι του Νυχτερινού Περιπλανώμενου’** επανεμφανίζεται η ελεγεία με την πένθιμη νυχτερινή μουσική να καταλήγει ειρηνικά σε ένα μάλλον αόριστο τελικό συμπέρασμα. Ο Ζαρατούστρα αρνείται να επιλύσει το θέμα της αιώνιας μάχης του ανθρώπου με τη φύση. Ο άνθρωπος αγωνίζεται να ανεβεί στον ουρανό, αλλά παραμένει ριζωμένος στη γη. Ο Στράους ενισχύει αυτή την αβεβαιότητα με την περίπλοκη μουσική του. Μετά την αρχική υπόσχεση του φωτός της ανατολής, παραμένουμε ακόμη μέσα στην αβεβαιότητα της νύχτας.

Νίκος Κυριακού

MARCUS BOSCH ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

Ο Marcus Bosch υπήρξε γενικός μουσικός διευθυντής του Κρατικού Θεάτρου και της Κρατικής Φιλαρμονικής Ορχήστρας της Νυρεμβέργης από το 2011 έως το 2018, καθώς και κύριος κεκλημένος μαέστρος της Νοτιοδυτικής Φιλαρμονικής Ορχήστρας της Κωνσταντίας από το 2016. Από το 2010 είναι καλλιτεχνικός διευθυντής του Φεστιβάλ Όπερας του Χάιντενχάιμ, ενώ είναι ο ιδρυτής και διευθυντής του Φεστιβάλ Ορχηστρών Cappella Aquileia. Από τη σεζόν 2018-19 είναι κεκλημένος μαέστρος του Λαϊκού Θεάτρου του Ροστόκ. Από τον Οκτώβριο του 2016 ο Marcus Bosch έχει αναλάβει τη θέση του καθηγητή Διεύθυνσης Ορχήστρας στο Πανεπιστήμιο Μουσικής και Παραστατικών Τεχνών του Μονάχου.

Μετά το ντεμπούτο του ως αρχιμουσικός, σε ηλικία 24 ετών, με τη Κρατική Γερμανική Φιλαρμονική στην επαρχία Ρηνανίας-Παλατινάτου, ο Γερμανός μαέστρος, γερμανο-βραζιλιάνικης καταγωγής, αποφάσισε να ακολουθήσει μια παραδοσιακή καριέρα ως μουσικός σκηνοθέτης και μαέστρος όπερας, καταλήγοντας έτσι στα Κρατικά Θέατρα του Βισμπάντεν και του Σααρμπρούκεν, καθώς και την Κρατική Ορχήστρα του Χάλλε. Από το 2002 έως 2012 γνώρισε μεγάλη επιτυχία ως Γενικός Μουσικός Διευθυντής στο Άαχεν, απ’ όπου ξεκίνησε και τη διεθνή του καριέρα.

Έχει διευθύνει μπροστά σε μεγάλο κοινό περισσότερες από 100 ορχήστρες σε Ευρώπη, Ασία και Αμερική, μεταξύ των οποίων τη Staatskapelle της Δρέσδης, τη Φιλαρμονική Ορχήστρα του Μονάχου, την Εθνική Ορχήστρα του Βελγίου, τη Φιλαρμονική Ορχήστρα του Λουξεμβούργου, την Εθνική Ορχήστρα της Λυών, την Orchestre de la Suisse Romande, την Orchestra Nazionale della RAI του Τορίνο, τη Συμφωνική Ορχήστρα του Ραδιοφώνου του Βερολίνου, τη Γερμανική Συμφωνική Ορχήστρα του Βερολίνου, τη Συμφωνική Ορχήστρα MDR και τη Deutsche Radiophilharmonie.

Ως μαέστρος όπερας έχει εμφανιστεί σε διάφορες όπερες, όπως την Κρατική Όπερα της Σαξωνίας, το Θέατρο της Βασιλείας, την Όπερα του Γκέτεμποργκ, το Θέατρο Filarmonico της Βερόνας, το Θέατρο Παβαρόττι στη Μόντενα και το θέατρο Claudio Abbado στη Φερράρα.

Προσκαλείται τακτικά από τη Φιλαρμονική της Στουτγάρδης και τη Βορειογερμανική Φιλαρμονική του Ροστόκ. Με την πάροδο των χρόνων, έχει αναπτύξει στενές συνεργασίες με την Συμφωνική Ορχήστρα των Γκραν Καναριών, την Κωμική Όπερα του Βερολίνου και την Κρατική Όπερα του Αμβούργου.

Κατά τη διάρκεια των τελευταίων ετών έχει στο ενεργητικό του ένα εκτεταμένο δισκογραφικό έργο, που περιλαμβάνει διεθνώς αναγνωρισμένες ηχογραφήσεις όλων των συμφωνιών του Μπραμς και του Μπρούκνερ, με τη Συμφωνική του Άαχεν, ενώ έχει κυκλοφορήσει σε DVD τους ‘Αρχιτραγουδιστές της Νυρεμβέργης’ του Βάγκνερ με την Κρατική Φιλαρμονική Ορχήστρα της Νυρεμβέργης (Coviello Classics). Με την ίδια εταιρεία και την Κρατική Φιλαρμονική Ορχήστρα ηχογράφησε το σύνολο των συμφωνιών του Ντβόρζακ, ενώ πλέον ξεκίνησε να ηχογραφεί το σύνολο των συμφωνιών του Σούμαν με την ορχήστρα Cappella Aquileia.

Ο Marcus Bosch είναι Πρόεδρος της Γερμανικής Ένωσης Μαέστρων ‘GMD Konferenz’ και Μέλος της Συμβουλευτικής Επιτροπής του Γερμανικού Dirigentenforum (German Conductors’ Forum).

<http://www.marcus-bosch.de/>

YILEI HAO ΠΙΑΝΟ

Ο Yilei Hao γεννήθηκε το 1996 στην Κίνα και σε ηλικία 5 ετών ξεκίνησε μαθήματα πιάνου. Υπήρξε ο πρώτος Ασιάτης πιανίστας που κέρδισε τον Διεθνή Διαγωνισμό Πιάνου 'Γιώργος Θυμής'. Έκτοτε έχει εμφανιστεί σε πολλές χώρες, όπως οι Η.Π.Α., η Αγγλία, η Γαλλία, η Ιταλία, η Πολωνία, η Ουγγαρία, η Δανία κτλ. Έχει συμπράξει με πολλές διάσημες ορχήστρες σε όλο τον κόσμο, όπως η Royal Liverpool Philharmonic Orchestra, η Torun Symphony Orchestra, η Budapest Dohnanyi Orchestra, η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης, η China Shenzhen Symphony Orchestra κ.ά.

Κέρδισε σε ηλικία 16 ετών το πρώτο βραβείο στον Διεθνή Διαγωνισμό Πιάνου 'James Mottram' του Royal Northern College of Music. Τα πήγε επίσης καλά σε δύο διεθνείς διαγωνισμούς στην Κίνα, τους 'Shanghai International Piano Competition' και 'Shenzhen International Piano Concerto Competition'. Το 2017 βραβεύτηκε στο περιώνυμο 'China Golden Bell Award' που διοργανώνει η κινεζική κυβέρνηση. Σπουδάζει στο China Central Conservatory of Music (CCOM).

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Η **Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης** είναι ένας από τους σημαντικότερους πολιτιστικούς φορείς της χώρας, με έντονη καλλιτεχνική δραστηριότητα και πλούσιο κοινωνικό και εκπαιδευτικό έργο, από την ίδρυσή της, το 1959, έως και σήμερα.

Πολλές σημαντικές προσωπικότητες της ελληνικής μουσικής έχουν αναλάβει την καλλιτεχνική της διεύθυνση, με πρώτο τον ιδρυτή της Σόλωνα Μιχαηλίδη και στη συνέχεια τους Γιώργο Θυμή, Άλκη Μπαλτά, Κάρολο Τρικολίδη, Κοσμά Γαλιλαία, Κωνσταντίνο Πατσαλίδη, Λεωνίδα Καβάκο, Μίκη Μιχαηλίδη, Μύρωνα Μιχαηλίδη, Αλέξανδρο Μυράτ και Γεώργιο Βράνο. Σημερινή διευθύντρια της Κ.Ο.Θ., η πρώτη γυναίκα στη σχετική θέση, είναι η αρχιμουσικός Ζωή Τσόκανου, ενώ το καλλιτεχνικό δυναμικό της ανέρχεται σε εκατόν δέκα μουσικούς.

Το ρεπερτόριο της ορχήστρας καλύπτει το σύνολο των μουσικών εξελίξεων, από τη μουσική μπαρόκ ως και τις πρωτοποριακές συνθέσεις του 21ου αιώνα, ενώ το φάσμα των δραστηριοτήτων της περιλαμβάνει και ένα ευρύτερο πλαίσιο μουσικών

ειδών, όπως παραστάσεις όπερας και μπαλέτου, συνοδεία βωβού κινηματογράφου και συναυλίες συμφωνικού ροκ.

Ιδιαίτερη βαρύτητα δίνεται από την Κ.Ο.Θ. στον εκπαιδευτικό της χαρακτήρα, όπου αναπτύσσει ποικίλες δράσεις για παιδιά κάθε ηλικίας, ενώ υποδέχεται κάθε χρόνο μεγάλο αριθμό φοιτητών και μαθητών δωρεάν στις συναυλίες της.

Στο πλαίσιο του κοινωνικού της ρόλου η ορχήστρα πραγματοποιεί συχνά ανοιχτές συναυλίες για το κοινό και εκδηλώσεις για την ενίσχυση κοινωφελών ιδρυμάτων, ενώ επισκέπτεται συστηματικά νοσοκομεία, ιδρύματα, ορφανοτροφεία, φυλακές, κέντρα απεξάρτησης κτλ.

Η Κ.Ο.Θ. βοηθά ουσιαστικά τους νέους Έλληνες μουσικούς, μέσω διαγωνισμών για νέους καλλιτέχνες ή εργαστηρίων που πραγματοποιούνται σε μουσικά σχολεία, ενώ προωθεί συστηματικά τη σύγχρονη ελληνική μουσική δημιουργία με πολλές πρώτες εκτελέσεις έργων Ελλήνων συνθετών.

Η έντονη δισκογραφική της δραστηριότητα περιλαμβάνει ηχογραφήσεις με διεθνούς κύρους δισκογραφικές εταιρείες, όπως η NAXOS, η BIS, η MINOS EMI και η FEELGOOD RECORDS, που έχουν βραβευθεί σε Ελλάδα και εξωτερικό και αποσπών διθυραμβικές κριτικές σε όλο τον κόσμο.

Στον κατάλογο των Ελλήνων και ξένων αρχιμουσικών και σολίστ που έχουν συμπράξει με την Κ.Ο.Θ. συμπεριλαμβάνεται ένας μεγάλος αριθμός διάσημων καλλιτεχνών διεθνούς ακτινοβολίας, όπως L. Pavarotti, P. Domingo, J. Carreras, A. Khachaturian, S. Accardo, A. Ciccolini, J. Anderson, V. Ashkenazy, P. Badura-Skoda, N. Gutman, M. Rostropovich, M. Maisky, Y. Talmi, G. Shaham, M. Nyman, I. Gillan, Οδ. Δημητριάδης, Λ. Καβάκος, Δ. Σγούρος, Κ. Κατσαρής, Ε. Καραϊνδρου, Θ. Μικρούτσικος κ.ά.

Πέρα από τη συστηματική παρουσία της στη Θεσσαλονίκη, η Κ.Ο.Θ. επισκέπτεται συχνά πόλεις της Βόρειας Ελλάδας, ενώ έχει εμφανιστεί σε όλο σχεδόν τον ελλαδικό χώρο. Η διεθνής της παρουσία περιλαμβάνει εμφανίσεις της σε Βαλένθια, Πεκίνο, Πράγα, Φλωρεντία, Πιστόια, Βερολίνο, Στρασβούργο, Κλερμόν Φεράν και Μόναχο.

www.tssso.gr

ΟΙ ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

Α' ΒΙΟΛΙΑ

Εξάρχοντες
Σίμος Παπάνας
Αντώνης Σουσάμογλου

Κορυφαίοι Α'

Γιώργος Πετρόπουλος
Θοδωρής Πατσαλίδης

Tutti

Ευάγγελος Παπαδημήτρης
Εύη Δελφινόπουλου
Άκης Αρχοντής
Γιώργος Κανδυλίδης
Γκρέτα Παπά
Μαρία Σπανού
Ευτυχία Ταλακούδη
Χριστίνα Λαζαρίδου
Γιώργος Γαρυφαλλάς
Έκτορας Λάππας
Στράτος Κακάμπουρας
Κωνσταντίνος Καμπάνταης
Κωνσταντίνος Παυλάκος

Β' ΒΙΟΛΙΑ

Κορυφαίοι Α'
Ανθούλα Τζίμα
Ανδρέας Παπανικολάου

Κορυφαίοι Β'

Αλκέτας Τζιαφέρης
Ντέιβιντ-Αλεξάντερ
Μπόγκοραντ

Tutti

Μίμης Τοπσιδής
Θανάσης Θεοδωρίδης
Δέσποινα Παπαστεργίου
Isabelle Both
Ευαγγελία Κουζώφ
Πόπη Μυλαράκη
Ελευθέριος Αδαμόπουλος
Μαρία Εκλεκτού
Γιώργος Κουγιουμτζόγλου
Μιγκέλ Μιχαηλίδης
Ίγκορ Σελαμαζίδης
Ίγγα Συμονίδου
Αναστασία Μισυρλή
Νίκος Τσανακάς
Ιρέν Τοπούρια

ΒΙΟΛΕΣ

Κορυφαίοι Α'
Νεοκλής Νικολαΐδης
Χαρά Σειρά

Κορυφαίοι Β'

Αντώνης Πορίκης
Αλεξάνδρα Βόλτση

Tutti

Φελίτσια Ποπικά
Ειρήνη Παραλίκα
Χρήστος Βλάχος
Κατερίνα Μητροπούλου
Βιολέτα Θεοδωρίδου
Δημήτρης Δελφινόπουλος
Ρόζα Τερζιάν
Δημοσθένης Φωτιάδης
Πάυλος Μεταξάς
Αθανάσιος Σουργκούνης

ΒΙΟΛΟΝΤΣΕΛΑ

Κορυφαίοι Α'
Απόστολος Χανδράκης
Ντιμίτρι Γκουντίμοβ
Βασίλης Σαΐτης

Κορυφαίοι Β'
Λίλα Μανώλα

Tutti

Βίκτωρ Δάβαρης
Δημήτρης Πολυζωίδης
Γιάννης Στέφος
Χρήστος Γρίμπας
Μαρία Ανισέγκου
Δημήτρης Αλεξάνδρου
Ιωάννα Κανάτσο
Ζόραν Στέπιτς

ΚΟΝΤΡΑΜΠΑΣΑ

Κορυφαίοι Α'
Χαράλαμπος Χειμαριός

Κορυφαίοι Β'

Γιάννης Χατζής
Ηρακλής Σουμελίδης

Tutti

Ελένη Μπουλασίκη
Ειρήνη Παντελίδου
Μιχάλης Σαπουνιτζής
Γιώργος Πολυχρονιάδης

ΦΛΑΟΥΤΑ

Κορυφαίοι Α'
Νικόλαος Δημόπουλος
Όθωνας Γκόγκας

Κορυφαίοι Β'

Γιάννης Ανισέγκος
Μάλαμα Χατζή

Tutti

Νίκος Κουκής

ΟΜΠΟΕ

Κορυφαίοι Α'
Δημήτρης Καλπαξίδης
Δημήτρης Κίτσος

Κορυφαίοι Β'

Γιάννης Τσόγιας-Ραζάκοβ
Παναγιώτης Κουγιουμτζόγλου

ΚΛΑΡΙΝΕΤΑ

Κορυφαίοι Α'
Κοσμάς Παπαδόπουλος
Χρήστος Γραονίδης

Κορυφαίοι Β'

Αλέξανδρος Σταυρίδης
Αλέξανδρος Μιχαηλίδης

Tutti

Βασίλης Καρατζίβας

ΦΑΓΚΟΤΑ

Κορυφαίοι Α'
Γιώργος Πολίτης
Κωνσταντίνος Βαβάλας

Κορυφαίοι Β'

Μαρία Πουλιούδη

Tutti

Μαλίνα Ηλιοπούλου

ΚΟΡΝΑ

Κορυφαίοι Α'
Τραϊανός Ελευθεριάδης
Τραϊανός Παπαδόπουλος

Κορυφαίοι Β'

Βασίλης Βραδέλης
Παντελής Φειζός

Tutti

Δημήτρης Δεσποτόπουλος
Ελευθέριος Γκρούνης

ΤΡΟΜΠΕΤΕΣ

Κορυφαίοι Α'
Γρηγόρης Νέτσας

Κορυφαίοι Β'

Γιώργος Λασκαρίδης

Tutti

Δημήτρης Κουρατζίνος

ΤΡΟΜΠΟΝΙΑ

Κορυφαίοι Α'
Φιλήμων Στεφανίδης
Αθανάσιος Ντώνης

Κορυφαίοι Β'

Φώτης Δράκος
Γιώργος Κόκκορας

Tutti

Ευάγγελος Μπαλάς

ΤΟΥΜΠΑ

Κορυφαίοι Β'
Πάυλος Γεωργιάδης

ΤΥΜΠΑΝΑ

Κορυφαίοι Α'
Δημήτρης Βίτπης
Βλαντιμίρ Αφανάσιεβ

ΚΡΟΥΣΤΑ

Tutti
Ελευθέριος Αγγουριδάκης
Ντέλια Μιχαηλίδου

ΑΡΠΑ

Κορυφαίοι Α'
Κατερίνα Γίμα

ΠΙΑΝΟ

Κορυφαίοι Α'
Μαριλένα Λιακοπούλου

ΕΦΟΡΟΣ Κ.Ο.Θ.

Απόστολος Χανδράκης

ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΕΦΟΡΟΣ Κ.Ο.Θ.

Δημοσθένης Φωτιάδης

Επιμέλεια εντύπου - Κείμενα
Νίκος Κυριακού

Γραφιστική επιμέλεια
kitchen.was

Εκτύπωση
ΑΡΙΑ

Απαγορεύεται η φωτογράφιση και η βιντεοσκόπηση κατά τη διάρκεια της συναυλίας.
Η είσοδος στη συναυλία επιτρέπεται σε παιδιά άνω των 6 ετών.

ΑΙΘΟΥΣΑ ΔΟΚΙΜΩΝ Κ.Ο.Θ. & ΕΚΔΟΤΗΡΙΟ Κ.Ο.Θ.

Λ. Νίκης 73, 54622 Θεσσαλονίκη
Τηλ. 2310 257900
Τηλ. 2310 236990 (εκδοτήριο)
Fax. 2310 252035
E-mail: info@tssso.gr
www.tssso.gr

Ε.Τ.Ο.Σ. της Κ.Ο.Θ.

Κτίριο Μονής Λαζαριστών
Κολοκοτρώνη 21, 56430 Σταυρούπολη
Τηλ. 2310 589156-9
Φαξ. 2310 604854

ΚΡΑΤΙΚΗ
ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ:

Μίνα Παπακωνσταντίνου
Συνεργάτιδα Διεύθυνσης

Φίλιππος Χατζησιμού
Υπεύθυνος Υλοποίησης Καλλιτεχνικού Προγραμματισμού

Μαρία Νιμπή, Όλγα Αϊλαρούδη
Γραμματεία

Νίκος Κυριακού
Υπεύθυνος Προβολής & Επικοινωνίας

Μανώλης Αδάμος, Έφη Τερζή
Λογιστήριο

Θεοδώρα Καραμανίδου
Μουσική βιβλιοθήκη - αρχείο

Έλενα Παράσχου
Ταμείο

Πέτρος Γιάντσης, Γιώργος Νιμπής
Φροντιστές

Νικηφόρος Κάκογλου
Κλητήρας

MEDITERRANEAN PALACE
GRAND HOTEL PALACE

Επίσημοι Χορηγοί Φιλοξενίας ΚΟΘ

WE LOVE GENIUS MUSIC

Ludwig van Beethoven

THE
LUXURY
HOTELS

4 FREELANCE

Mediterranean Palace / 3, Salaminos & Karatassou str. 54626 Thessaloniki
Grand Hotel Palace / 305, Monastiriou str. 54628 Thessaloniki

www.theluxuryhotels.gr